

[Hans Pinstrup.]

Det forekommer mig, at ogsaa Landbrugsorganisationerne fortjener Paaskønnelse for deres Villighed til at paatage sig Byrderne for at sikre den samlede Befolknings Ernæring. Den store Merudskrivning, der foreslaas, paa over halvanden Million Tønder Korn, er vel fra alle Sider anset som et nødvendigt Kvantum under Hensyn til, at alle Beholdninger er opbrugt, og at man har ment det nødvendigt at sikre en Million Tønder til Grynforsyningen, Det nødvendige til Befolkningens Ernæring maa sikres, men for Landbruget bliver Resultatet af denne Merudskrivning, at mange Landbrug maa aflevere Hovedparten af deres Høst, Landbrug, der aldrig før har været vant til at sælge Korn. Følgen heraf vil blive Tvangsnedslagning og Bortsalg af Kvæg og Svinebesætninger. Saa alvorlige er de Byrder, der ved denne Lov vil blive lagt paa mange Landbrugere. Besætninger, oparbejdede gennem Aartiens maalbevidste Avlsarbejde, maa realiseres. Mon Befolkningen uden for Landbruget forstaaer, hvor alvorligt dette Forhold er, og hvordan det frem i Tiden vil give Landbruget mindskede Indtægter og store Vanskeligheder? Af Hensyn til den øvrige Befolkning har Landbruget bøjet sig under disse Tidens haarde Vilkaar og uden Krav om Prisforhøjelse paa Korn til Mel, Gryn og Brød. Men der er een Ting, som Landbruget vil finde urimelig og uretfærdig, nemlig hvis Tvangsbortsalg af Besætningerne som Følge af Afliveringspligten vedrørende Korn opfattes som en Fordel for Landbruget og beregnes og beskattes som Indkomst og ikke som Formueskylning, saaledes at det offentlige derigennem beslaglægger en stor Del af de Midler, Bortsalget indbringer, og som Landbruget nødvendigvis maa have i Behold til Besætningernes Genopbygning. Dette kan ikke være rimeligt, og jeg vil anmode den højtærede Minister om at give Tilsagn om, at der i det Spørgsmaal maa blive truffet en Ordning, der kan faa de Landbrugsorganisationers Tilslutning, som er gaet med til dette Lovforslags indgribende Bestemmelser og Byrder.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og Ministerens Fremsættelsestale, er Lovforslaget Resultatet af en Række Forhandlinger mellem Ministeren og Landbrugsorganisationerne om saavel Udskrivning som Fordeling. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt af Rigsdagen at ændre væsentligt ved de Bestemmelser, man her er enedes om, og hvis Enkeltheder man nøje har overvejet. Bortset fra den øgede Ud-

skrivning, hvor der begyndes ved 8 000 Kr.s Grundskyld, og de ny Bestemmelser om Fritagelse for Skove og til særlig høj Grundskyld ansatte Arealer, følger Lovforslaget jo den sidste Kornlovs Hovedlinier. De nye Bestemmelser vedrørende Skove og Byggegrundsværdier vil af mange opfattes som Udslag af Retfærdighed. Nyt er endvidere Bestemmelsen om, at der for den sidste Ottendedel af en Landmands fulde Aflevering ydes et Tillæg af 10 Kr. pr. 100 kg. Det skal vel forstaaes saadan, at de Landmænd, der afleverer hele deres pligtige Kvantum Korn i Brødkorn, ogsaa faar et Tillæg af 10 Kr. pr. Tønde. Det er et Spørgsmaal, jeg stiller til Ministeren, da det forekommer mig, at dette ikke er helt klart i Lovforslaget. Nyt er endvidere, at Landmænd, der fuldt ud har opfyldt deres Leveringspligt, kan afhænde Resten af deres Beholdninger af Byg, Havre og Blandsæd i fri Handel til Brug i en Landbrugsbedrift. Bestemmelserne herom er en Forbedring og vil bidrage til at fremme Korn dyrkingen; det er kun rimeligt, at Landbruget ikke skal levere Korn til de store Industrivirksomheder o. lign. til Priser, som ligger langt under, hvad Kornet kan udbringes til gennem Husdyrhold. At det ærede Medlem Hr. Carl Petersen gav Udtryk for større Kærlighed til disse store Virksomheder end til de Landmænd, der maa aflevere Kornet, kan ikke undre nogen i denne Sal. Derimod er jeg betænkelig ved Nedsættelsen af Forbeholdsretten fra at omfatte 4 til kun at omfatte 3 Tdr. Korn pr. Kreatur over 2 Aar, en Bestemmelse, der særlig vil ramme dem, der dyrker Jyllands fattigste Jord, og hvis hele Eksistens er grundet paa et vist Husdyrhold.

Idet jeg skal udtale Ønsket om en Udvalgsbehandling til nærmere Belysning af visse Enkeltheder og Bestemmelser, kan jeg i øvrigt tilsige en hurtig og velvillig Behandling af dette indgribende, men nødvendige Lovforslag, og jeg ønsker for Ministeren, at det maa lykkes at administrere Loven, saa den kommer til at virke efter sin Hensigt og opfylde sit Formaal. Dog maa ingen i Landet lukke Øjenene for, hvor alvorlig en lille Høst i den Henseende vil være. I Dag afhænger dagligt Brød til alle i Landet af den danske Høst. Hvad der kan øge og sikre denne er alle interesserede i bliver gjort. At det ærede Medlem Hr. Carl Petersen ikke synes at forstaa dette, er et Forhold, som det ærede Medlem selv maa om.

Grønning: Naar det Kornlovsforslag for 1941—42, som her er forelagt Folketinget,